

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9P/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815217118
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3815217118.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza vo veci starostlivosti o maloletého Q. P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matka T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. XX/XX, O., zastúpená JUDr. Katarínou Gallovou, advokátkou, so sídlom E. Belluša 10, Piešťany, a otec P. K., nar. XX.XX.XXX7, bytom R., v konaní zastúpený JUDr. Martinom Dolníkom, so sídlom nám SNP 15 Banská Bystrica, v konaní o zmenu rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Prievidza 13P/37/2013 zo dňa 25.9.2013, právoplatný 1.10.2013 sa v časti úpravy styku mení tak, že súd styk otca s maloletým neupravuje.

II. Súd ukladá výchovné opatrenie maloletému a rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, na referáte poradensko-psychologických služieb po dobu jedného roka s tým, že úrad určí termín a postup poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na budovanie vzájomného rešpektu, na odstránenie vzájomných negatívnych emócií, na naučenie sa vzájomnej kooperácii s cieľom obnovy vzťahu maloletého k otcovi a odstránenia problémov pri realizácii styku otca s maloletým.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa návrhom podaným súdu 22. 10. 2015 domáhala zákazu styku otca s maloletým. Návrh odôvodnila tým, že v konaní Okresného súdu Prievidza 13 P 20/2014 sa otec domáhal zverenia maloletého do jeho starostlivosti. Vzhľadom na späťvzatie návrhu súd konanie zastavil. po poslednom pojednávaní otec prehlásil, že viac nemá syna, že bude platiť výživné a nebude sa o syna zaujímať. Maloletý má 11 rokov a navštevuje 6. ročník základnej školy. Je v matkinej starostlivosti. Pomáhajú jej rodičia, vozia ho na športové tréningy. Otec sa prestal o maloletého zaujímať, prestal ho navštevovať na hokejových tréningoch, len platí výživné. Maloletý zmenu otcovho správania adaptoval, je so stavom spokojný, o otcovi sa odmieta baviť. V septembri 2015 otec prišiel na hokejový zápas, po skončení za jej maloletý pýtal so strachom či videla otca, žiadal ju aby neodchádzala preč. Dňa 3. 10. 2015 v Partizánskom dovolali otcovia iných hráčov aby prišiel do bufetu za otcom, čo odmietol, schoval sa od auta, dedo sa musel viackrát presvedčiť, že otec už odišiel. Potom sa maloletý vrátil v sprievode deda-matkinho otca, dopozerať zápas. dňa 1. 10. 2015 sa cestou maloletého a učiteľky dozvedela že otec chcel informovať na výsledky maloletého. Chcel sa stretnúť s maloletým čo tento odmietol. Maloletý sa o tom s matkou odmietol rozprávať, uviedol, že sa s otcom nechce stretnúť a má z neho strach. Učiteľka sa maloletého na otca pýtala, povedali jej, že má na neho negatívne spomienky a rozplakal sa. Po

návšteve otca v škole sa maloletý začal uzatvárať, menil obvyklé správanie, prejavoval obavy z návštevy školy, túto začal odmietaať navštevovať. Prejavovali sa u neho poruchy spánku, vnútorná nervozita a napätie. Vzhľadom na príznaky napätia a poruchy spánku navštívila detskú lekárku MUDr. Z. Y., ktorá vyslovila potrebu stabilizácie stavu maloletého na návštevy psychológa. Aj pred lekárkou sa maloletý pri zmienke o otcovi rozplakal. Dňa 7. 10. 2015 jej otec oznámil že sa chce stretnúť s maloletým 9. 10. 2015 požiadal ju, aby maloletého na to pripravila. Keď sa snažila vhodným spôsobom maloletého s tým oboznámiť, pri zmienke o otcovi znervóznel, prejavoval nepokoj a odmietal akýkoľvek kontakt s otcom. Preto otcovi oznámila, s prihliadnutím na vyjadrenia lekárky, že sa stretnutie s maloletým neuskutoční. Dňa 9. 10. 2015 bol maloletý od rána neurotický, preto opäť navštívila detskú lekárku, ktorá zotrvala na tom, že nie je vhodné aby sa dieťa stretávalo s otcom. Dňa 13. 10. 2015 sa náhodne stretli v čakárni u lekárky MUDr. Y. s otcom, lekárka otcovi maloletého vysvetlila že maloletý je v zlom psychickom stave a neodporúča styk s ním. Otec tam maloletého ani nepozdravil. Dňa 14. 10. 2015 otcovi oznámila SMS správou že sa jeho stretnutie s maloletým neuskutoční. Otec trval na stretnutí. Pre navrhovateľku je nepochopiteľné, že sa tváril, ako by ani neexistovali. Dňa 14. 10. 2015 oznámila odporcovi, že styk sa neuskutoční, vzhľadom na odmietavý postoj maloletého. Tento na styku trval. Preto navštívila ÚPSVR a žiadala ich o pomoc. Na ich doporučenie navštívila klinickú psychologičku PhDr. C. L. ktorá vykonala jeho predbežné vyšetrenie so záverom že dieťa verbalizuje že s nechce s otcom stretávať a odmieta ho. Preto neodporučila stretávanie s biologickým otcom na silu. Matka poukázala, že je potrebné zisťovať príčinu tohto odmietavého postoja dieťaťa. Vylúčila, že by dôvodom mohol byť vzájomný negatívny postoj rodičov. Podľa nej sa maloletý aj zhoršil v škole, odkedy sa otec pokúša o obnovenie stretnutí s dieťaťom. Obava z neurotizácie dieťaťa z dôvodu, že sa otec chce stretávať so synom vyvoláva podľa nej potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Poukázala tiež na základné právo maloletého vyjadriť slobodne svoj názor. Pripojila potvrdenie od psychologičky z 19.10.2015 v ktorom táto neodporučila stretávanie s biologickým otcom na silu a potvrdenia od detskej lekárky z 5 a 9. 10. 2015, ktorá uviedla, že u maloletého je nutná medikácia a návštevy psychológa, pretože maloletý nie je stabilizovaný. Pripojila aj potvrdenie MGr.M. K., učiteľky maloletého z 10.10.2015, že keď sa v škole chcel otec stretnúť so synom, maloletý to odmietol a pustil sa do plaču. O týchto skutočnostiach spísal úradný záznam s matkou maloletého i pracovník ÚPSVR Prievidza dňa 6.10.2015 a 15.10.2015. Matka sa domáhala, aby bolo dohovorené otcovi aby sa správal v záujme maloletého a neobťažoval pedagogický zbor a lekárov.

2. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P 37/2013 Okresný súd Prievidza manželstvo navrhovateľky a odporcu rozviedol, a schválil rodičovskú dohodu ktorým zveril maloletého Q. P. K., nar. 01.06.2004 do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého Q. P. sumou 130,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, teda od 1.10.2013. Odporca je podľa tohto rozsudku oprávnený stretávať sa s maloletým Alexom každý párný týždeň v čase od stredy od 16.00 hod. do piatka do 08.00 hod. s tým, že ho odvedie v piatok ráno do školy a každý nepárny týždeň vždy od piatka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý párný rok v čase od 22.12. od 09.00 hod. do 24.12. do 17.00 hod. a každý nepárny rok v čase od 24.12. od 17.00 hod. do 25.12. do 19.00 hod., v čase veľkonočných sviatkov od Veľkonočnej nedele v čase od 18.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 13.00 hod. každý rok, počas jarných prázdnin každý párný rok, počas letných prázdnin v čase od 01.07. od 08.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a v čase od 01.08. od 08.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod. Otec si maloletého prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloletého na styk s odporcom primerane pripraviť.

3. Na základe návrhu matky o vydanie neodkladného opatrenia súd požiadal o prešetrenie pomerov maloletého ÚPSVR Prievidza, Kolízny opatrovník potvrdil, že maloletý verbalizuje že s mamou mu je dobre s otcom sa nechce stretávať, lebo je zlý. Keď ho v minulosti neposlúchal, kričal na neho, udeľ ho päťou alebo mu dokázal vulgárne nadať. Pokiaľ bol u psychologičky pred rokom, nemohol to povedať psychologičke, lebo mu otec prikázal, čo má hovoriť. S otcom sa rok nestretol. Matka mu aj hovorila, aby sa s otcom stretol, ale keď nechcel, nenútila ho. Bojí sa že keď pôjde von, bude tam otec, preháňa ho od strachu. Pri verbálnom prejave o otcovi bolo dieťa napäté a nespontánne, neudržiavalo s nimi očný kontakt. Vyjadrovanie sa na adresu otca je pre neho evidentne traumatizujúce. Od rozvodu sa otec styku nedomáhal. V októbri s dostavil na úrad s tým, že s chce stretnúť s maloletým. Rodičom bola sprostredkovaná psychologická pomoc a prejavili aj záujem na psychologických konzultáciách. Matka odmietla program mediácie, otec mal oň záujem.

4. Otec podal vo veci dňa 4.11.2015 protinávrh na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti v ktorom poukázal, že potvrdenia pripojené k návrhu na vydanie predbežného opatrenia sú totožné ako

tie, ktoré predložila matka v konaní 13 P 20/2014, kde žiadal aby mu súd zveril syna do starostlivosti. Napriek tomu sa maloletý vo výpovedi pred sudkyňou vyjadril, že má rád obidvoch rodičov a s otcom sa chce stretávať, ak nebude na neho kričať a nebude mu dávať šaláty. Pripojil aj kópie lekárskeho správ z tohto konania zo 17.9.2014 a 25.9.2014, z ktorých vyplýva, že maloletý bol vystrašený a deprimovaný, začína byť v sledovaní psychológa, po dohode s odborníkom je možná zmena stretávania. Tiež podľa ďalšej lekárskej správy nie je vhodné stretávanie maloletého s otcom pre negatívny vplyv na maloletého, nutná dohoda s psychológom. V ďalšom je uvedené že je potrebné psychologické vyšetrenie maloletého (správa č.l. 28 z 9.10.2015.)

5. Právny zástupca matky uviedol, že by nepodal návrh na zákaz styku, keby nevideli, že dieťa je traumatizované konaním odporcu a to tak, že už to zasahuje do vegetatívnych porúch maloletého. Je potrebné zistiť príčinu, prečo maloletý odmieta otca. Pred rokom bolo konanie, v ktorom sa otec domáhal zmeny v starostlivosti. Bol vypočutý aj maloletý, v tom čase sa nevyjadril negatívne na adresu otca. Až zo správy z 15.11.2015 ÚPSVaR-u sa dozvedeli, že pred konaním otec dieťa inštruoval, akým spôsobom má dieťa vypovedať a že dieťa nemohlo prejavíť svoju vôľu. Nejde o konflikt medzi rodičmi, ide o problém medzi otcom a dieťaťom. Na tejto argumentácii zotrval právny zástupca matky a matka počas celého pojednávania.

6. Súd pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení vypočul rodičov maloletého. Matka uviedla, že štrnásť mesiacov sa s Q. o otcovi nerozprávali, keď sa ho opýtala, či mu nechýba, povedal, že mu otec nechýba, ďalej sa o tom odmietal baviť. V tomto smere sa uzatváral do seba. Ostal vyrovnaný, kľudný, prestal si obhrýzať nechty, čo predtým robil, myslí si, že bol šťastný. Keď sa otec začal o neho zaujímať, tým, že začal chodiť na tréningy a zápasy, začalo ho to vyrušovať. Sťažoval sa jej, že či otca videla, znervóznel, obhrýzal si nechty. Bojí sa chodiť do školy, všade s ním musia byť, musia s ním chodiť spať. Napína ho, dvakrát sa stalo, že sa pocikal, keď si otec vynucoval stretnutie. Napísal jej správu, že keď mu nepoše správu od klinickej psychologičky, že bude trvať na stretnutí so synom. Bola s ním u obvodnej lekárky, o tom predložila súdu správu. Otec žiadal 3-4 krát stretnutie so synom, malý vrieskal, že on sa s otcom stretnúť nechce, že s ním nepôjde. Dvakrát sa v noci po tom pocikal. To stretnutie s otcom sa neuskutočnilo ani raz. Tiež sa stalo na tréningu, že sa bál vyjsť zo šatne. Začali navštevovať klinickú psychologičku, boli tam štyrikrát. Bol tam aj odporca, aj syn, aj ona. Správu o týchto sedeniach ale k dispozícii nemám. Psychologička povedala, že bude trvať na znaleckom dokazovaní v súdnom konaní. Na otázku samosudcu či jej dala psychologička nejaké rady na úpravu zdravotného stavu maloletého navrhovateľka uviedla, že nie, len povedala, že majú chodiť na sedenia k nej. Odporcovi odporučila, žeby bolo dobre, aby dieťa malo kľud, kým sa to nevyrieši. Ona nebude dieťa nútiť k stretnutiam s otcom, pokiaľ to nechce. Otec mu ubližoval tak, že ho báchal päťami po hlave, nadával mu, kopal ho, keď nebolo niečo podľa predstáv otca. Nevie o tom, že keď sa odporca pokúšal o stretnutie, boli otcovi prerezané pneumatiky a bol napadnutý fyzicky, tiež nevie o tom, že sa vedie vyšetrenie L., ktorý má byť jej priateľom. Nevie o tom, žeby toto malo súvislosť so snahou odporcu stretávať sa s maloletým. Ďalej poukázala na agresívne správanie odporcu k nej pred rozvodom, potvrdila, že má k nemu negatívny postoj.

7. Právny zástupca otca poukázal, že správy dáva táto psychologička na objednávku pani navrhovateľky a správy dr. Y. nepovažuje za adekvátne. Takáto lekárka nemôže podávať takéto správy. Takéto sa prekladali aj minulý rok. Navrhovateľka chce zamedziť akýkoľvek styk otca s maloletým. Otec sa normálne pokúšal stretnúť s maloletým prostredníctvom SMS. Uznáva ale relevanciu jeho prejavu. Matka je povinná dieťa viesť k tomu, aby sa s otcom stretol.

8. Otec uviedol, že väčšina tvrdení navrhovateľky je nepravdivá. Pravda je, že dieťa nevidel 12 mesiacov. Naposledy 1.10.2014 na pojednávaní, kde ho vypočúvala pani sudkyňa. Chodí sa na neho pozerať na zápasy posledné 2-3 mesiace. Aj pred rokom používala navrhovateľka tie isté praktiky, keď sa dožadoval zverenia syna. Predložil súdu tie isté potvrdenia od lekára z pred roka. Ide o lekárske potvrdenia s dátumami, keď mal mať dieťa on. Bola na to navrhovateľka upozornená, aby takéto potvrdenia nepredkladala. Vtedy sa Q. vyjadril, že má rád obidvoch rodičov. Spomínala len, že syn nechcel behávať a jesť šaláty. Bol s ním predtým u športového lekára, ktorý odporučil, aby dieťa schudlo s poukazom na jeho športovú kariéru. On sa s poukazom na tieto závery snažil, aby behal, aby vykonával čo lekár odporučil. Dňa 6.10.2015 bol na ÚPSVaR u psychologičky p. L., chcel sa poradiť, čo ďalej. Doporučila mu, aby volal políciu, keď mu ho nebude chcieť navrhovateľka dať. Nechcel ale vyvolávať stresy. Pokiaľ uvádza, že maloletý nemal detstvo, chodil do Trenčína na tréningy, on si to nemyslí. Myslí si, že bol

šťastný v kolektíve, ktorý navštevoval. Pokiaľ mal byť pohovor s maloletým 6.10.2015, uvádzal maloletý tie isté skutočnosti čo aj pred rokom, na pohovore s pani sudkyňou, že musel behať a jesť šaláty. Navrhovateľka s ním telefonovala, že mu Q. nedá a že mu nemá čo ukazovať žiadne papiere a ani čo vysvetľovať. Dala mu k telefónu Q., ktorý mu trasľavým hlasom oznámil, že sa ho bojí a nechce ísť za ním, na to zložili telefón. Telefonoval s navrhovateľkou, že si Q. chvíľu nebude brávať vzhľadom na tie útoky na jeho osobu. Keď sa snažil o telefonický kontakt neskôr, nikto mu nedvíhal. Tiež náhodne videl Q. v škole začiatkom decembra 2014 a na druhý deň ráno mal prepichnutú pneumatiku na aute. Myslím si, že Alex ho tiež videl a že to doma povedal a následkom boli prepichnuté pneumatiky. Snažil sa nájsť aj konštruktívnejšie riešenie, čo bolo cca v apríli 2015. Snažili sa Q. vytrhnúť na bicykel, chlanci sa s ním rozprávali, povedal im, že by aj išiel, ale že sa musí opýtať. Odvtedy nebolo možné sa s ním kontaktovať. Mamina týchto dvoch detí vysvetľovala týmto deťom, že Q. nemôže ísť, lebo keby uvidel ocina, odpadol by a odviezla by ho záchranka. Má k tomu svedka. Asi začiatkom júla, tento rok, sa náhodne stretli v Hypernove, kde bola navrhovateľka so synom, vychádzalo, že sa mali stretnúť pri pokladni, videl, ako matka tlačí vozík inde, aby sa nestreli. Povedal si, že s tým treba niečo urobiť, ak sa počas leta nič nezmení, tak musí niečo podniknúť. Žiadne situácie neboli vyhrotené, vždy sa dožadovoval stretnutia kľudným spôsobom. Snažil sa osobám blízkym navrhovateľke vyhnúť, ako aj jej samej. Stalo sa v minulosti, že skončili s Alexom na polícii, stalo sa to pri realizácii jedného stretnutia. Po dohovore s navrhovateľkou zobral maloletého zo školy, na čoho oznámila na polícii. Vtedy nechcel ísť syn za mamou, plakal, ale on si o tom žiadne potvrdenia nedal vystaviť. Pokiaľ po turnaji pri tomto stretnutí odmietal ísť za matkou, snažil sa mu vysvetliť, aby za mamou šiel. Na otázku samosudcu prečo čakal 12 mesiacov uviedol, že sa bál čokoľvek urobiť, lebo sa mu diali tieto veci, ktoré súdu uviedol, a nikdy predtým sa mu také veci nediali. Nepamätá sa na svoje vyjadrenie, že nemá syna. Tiež sa takto nevyjadril pred inými osobami. Nikdy syna neudrel a nikdy hádky nezačína vulgárnymi slovami. Hľadá konštruktívne riešenie, chcel by ho nájsť spolu s navrhovateľkou.

9. Vo veci Okresného súdu Prievidza 13P 20/2014 sa dňa 1.10.2014 maloletý pred zákonným sudcom, po tom, ako 1,5 mesiaca nevidel otca, vyjadril, že s ocinom rád trávi čas, spolu hrávajú hokej, že sa s otcom chce stretávať, len nechce aby na neho kričal, vážil ho a dával mu šaláty. S otcom je rád. Uviedol, že má oboch rodičov rád a rád s nimi trávi čas. Neuviedol žiadne prejavy agresivity otca k nemu. V tomto konaní sa matka okrem iného vyjadrila, že je pravdou, že otcovi nedvíha telefóny, lebo má z neho strach. Uviedla tiež, že maloletý zmenil správanie k nej, keď príde maloletý od otca nie je s ním reč, má pocit, že o všetkom informuje otca.

10. Zo správy č.I. 50 z 18.8.2014 v tomto spise, podanej kolíznym opatrovníkom vyplýva, medzi rodičmi pretrvávajú narušené interpersonálne vzťahy, nie je možné medzi nimi navodiť pozitívne zmeny. Q. konflikty vníma negatívne, narúšajú jeho psychickú pohodu, chcel by pokojne komunikovať s členmi rodiny bez strachu a napätia z možného konfliktu medzi nimi. Boli potvrdené pozitívne väzby k obidvom rodičom. Zo správy zo 17.9.2014 vyplýva, že matka aj tu predniesla žiadosť maloletého nestretávať sa s otcom. Tiež bola so synom na pohotovosti a u jeho ošetrojúcej lekárky.

11. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že matkou tvrdená akútnosť riešenia problému navrhovaným predbežným opatrením sa nepreukázala. Skutočnosti, ktoré uvádzala navrhovateľka neboli skutočnosťami odôvodňujúcimi potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, nevyplýva z nich ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Tiež nemal za osvedčené, že by maloletému a jeho právam hrozila bezprostredná ujma. Preto súd uznesením meno 9P59/2015-66 zo dňa 19.11.2015 návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

12. Uznesením Krajského súdu Trenčín č. 6CoP3/2016 zo dňa 20.1.2016 bolo zmenené toto uznesenie tak, styk otca P. K., narodeného XX.XX.XXXX s maloletým Q. P. K., narodeným XX.XX.XXXX súd zakázal do doby skončenia konania vo veci samej. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia, vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 13P/20/2014, v ktorej žiadal otec dieťa zveriť do svojej výchovy, matka predkladala zhodné lekárske potvrdenia, v ktorých bol konštatovaný dekompenzovaný stav maloletého, avšak toto neriešila prostredníctvom psychológa. Robí to až teraz, keď sa otec dieťaťa domáha kontaktov s maloletým. Hoci maloletý pred rokom jednoznačne verbalizoval pozitívny postoj k obidvom rodičom, došlo u neho bez akéhokoľvek ovplyvňovania zo strany otca k obratu, keď sa s otcom odmieta stretnúť. Otec si riadne plní vyživovaciu povinnosť, v posledných mesiacoch mu matka odmietla stretnutie s maloletým s odôvodnením, že maloletý to nechce. Prejavil snahu postupovať konštruktívne a prihliadať na názor maloletého. Na základe týchto skutočností dospel okresný súd k

záveru, že skutočnosti, ktoré uvádza matka maloletého, nie sú takými skutočnosťami, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu pomerov účastníkov, nevyplýva z nich ani nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy, preto návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Pri rozhodovaní okresný súd aplikoval ustanovenia § 28 ods. 2, § 38 Zákona o rodine, § 74 a § 75 O.s.p. Matka k návrhu na vydanie predbežného opatrenia doložila predbežnú psychologickú správu klinickej psychologičky O. C. L. zo dňa 19.10.2015, lekárske správy od detskej lekárky MUDr. Z. Y. a správu vydanú triednou učiteľkou syna. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, vo vzťahu syn - otec, že syn sa odmieta stretávať s otcom a stretávanie s ním nie je dočasne v jeho záujme. Klinická psychologička vo svojej správe uviedla, že nedoporučuje styk s otcom proti vôli syna. Zo samotnej správy vyplýva, že túto psychologičku navštívila z podnetu kolízneho opatrovníka a všeobecnej lekárky. Aby zachovala objektívnosť šetrenia a zistenia príčin, prečo syn odmieta otca a sa ho bojí, informovala otca o navštevovaní klinickej psychologičky a bola mu poskytnutá možnosť, aby sa sedení taktiež zúčastnil (čo aj urobil). Túto skutočnosť však otec vôbec na pojednávaní dňa 18.11.2015 nespomenul a neurobil tak ani vo svojom návrhu na zmenu rozsudku tunajšieho súdu 13P/37/2013 zo dňa 29.10.2015 (podaný na súd dňa 04.11.2015). Práve naopak opäť sa snaží spochybniť závery psychologičky poukazovaním iba na formálne chyby predbežnej správy (chyby v dátumoch). Okrem toho na pojednávaní dňa 18.11.2015 uviedla, prečo od roku 2014 po septembri nenavštevovala so synom psychológa. Tieto skutočnosti nie sú uvedené v zápisnici. Vysvetlila, že synov stav sa stabilizoval, otec sa z vlastnej vôle vyše roka so synom nestýkal, čo vplývalo na syna upokojujúco a syn prestal byť traumatizovaný. K vysvetleniu otca prečo sa so synom posledný rok nestretával, súd si osvojil iba tvrdenia otca bez akýchkoľvek dôkazov, pričom v ňom chýba akýkoľvek logický a rodičovský rozmer. Vysvetleniu otca len veľmi ťažko uveriť, keď od roku 2013 pri rozvode manželstva „bojoval“ otec o striedavú osobnú starostlivosť a v roku 2014 v konaní 13P/20/2014 dokonca podáva návrh na zverenie do osobnej starostlivosti a „bojuje“ za to, aby bol syn vypočutý. Až v priebehu konania 13P/20/2014, keď zisťuje, že veci sa nevyvíjajú tak, ako si predstavuje, odmieta pokračovať v poradensko-psychologickom procese a berie svoj návrh na začatie konania späť. A ďalej na pojednávaní dňa 01.10.2014 „sľubuje synovi, ako sa zmení“. Namiesto splnenia sľubu a nájdenia optimálneho spôsobu stretávania sa so synom otec sa následne prestáva stýkať so synom na dobu viac ako jedného roka úplne. Správanie otca je sprevádzané nevyspytateľnosťou, dlhodobé a úplné zanedbanie rodičovských práv a povinností, nahrádza „prehnaným až nevhodným“ záujmom o syna, bez rešpektovania záujmu dieťaťa, jeho potrieb a zdravého vývinu. Nakoniec je otázna i skutočná motivácia otca stretávať sa so synom, keď na jednej strane vypovedal na pojednávaní dňa 18.11.2015, že povedal si, že s tým treba niečo urobiť, ak sa počas leta nič nezmení, tak musí niečo podniknúť, na druhej strane otec skutočne niečo podniká (podáva návrh na zverenie do osobnej starostlivosti) 04.11.2015, po tom, ako sú mu známe skutočnosti, že matka podnikla kroky k dočasnému zamedzeniu jeho styku so synom. Pokiaľ súd mal pochybnosť o tom, či maloletý klame alebo nie, alebo či je ovplyvnený alebo nie, a ak áno, prečo, súd mohol a mal možnosť maloletého vypočuť na pojednávaní dňa 18.11.2015. Bol už niekoľkokrát vypočúvaný od rozvodového konania, či už kolíznym opatrovníkom, alebo súdom, nič nebránilo tunajšiemu súdu, aby si okrem rodičov na účely vydania predbežného opatrenia predvolal i syna a na základe bezprostredného kontaktu s ním posúdil jeho výpoveď. V štádiu, kedy súd ešte nemá znalecký posudok z odboru pedopsychológie (pedopsychiatrie), ktorým by definitívne a na podklade dôsledného poznania skutkového stavu vyhodnotil dôvody vedúce k zhoršeniu vzťahu syna k otcovi, hoci sa syn s otcom v minulosti stretával, sa ako najvhodnejšie javí nariadiť predbežné opatrenie dočasne zakazujúce stretávanie sa otca so synom. Pre nariadenie predbežného opatrenia takejto podstaty (obsahu) je postačujúca existencia len obavy, že by ďalšie stýkanie otca so synom mohlo viesť k nenapraviteľným dôsledkom. V priebehu konania na odvolacom súde matka dieťaťa prostredníctvom svojej advokátky predložila odborné vyjadrenie O.r. Q. C., PhD., psychologičky Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie Bratislava zo dňa 18. decembra 2015. Zo záverov tejto správy vyplýva, že na základe psychologického vyšetrenia môže konštatovať, že t. č. sa psychický aj fyzický vývin Q. vyvíja v norme a jeho adaptačné schopnosti na sociálne prostredia v blízkosti osoby, ktorá jej poskytuje sociálnu oporu, sú veku primerané. V prežívaní sa objavuje dlhodobá zvýšená emočná pohotovosť na zásahy do primárneho prostredia rodiny, a to najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s otcom. Matka je aktuálne významnou osobou, ktorá mu saturuje pocit bezpečia a istoty. Vo vzťahu k otcovi je Alex negativistický, čo je výsledkom otcových prevažne negatívnych prejavov voči nemu. V prežívaní aktuálne absentujú vyjadrenia pozitívnych emócií voči nemu. Dočasne by bolo vhodné eliminovať kontakt s otcom tak, aby sa znížila emočná tenznosť najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s ním, ktorá vychádza najmä z nespracovaných negatívnych zážitkov konania otca voči Q. a matke. Znížením a najmä zdržaním sa negatívnych prejavov otca a vyjadrenie pozitívnych prejavov voči Q. by Q. dostal od otca signál akceptácie jeho emocionálnych

a sociálnych potrieb a mohlo by dôjsť k zníženiu negatívneho emočného napätia vo vzťahu Q. k otcovi. Krajský súd postupoval v zmysle článku 3 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa zo dňa 20. novembra 1989, oznámenie č. 104/1991 Zb, článku 12 odseku 1 Dohovoru, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Súd mal za preukázané, že aktuálny stav vo vzťahoch medzi maloletým dieťaťom a jeho otcom vyžaduje, aby do doby definitívneho rozhodnutia súdu o návrhu matky na zákaz styku otca s dieťaťom, bola poskytnutá súdna ochrana v záujme dieťaťa formou predbežnej úpravy, a to zákazom styku otca s dieťaťom. Vo veci boli produkované listinné dôkazy z ktorých je možné vyvodiť záver, že aktuálne je vzťah dieťaťa k otcovi negativistický, odmieta kontakty s ním. Je preto vhodné dočasne eliminovať kontakt s otcom, aby sa tak znížila emočná tenznosť, najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s ním, ktorá vychádza najmä z nespracovaných negatívnych zážitkov konania otca voči dieťaťu a matke maloletého (viď odborné stanovisko označeného výskumného ústavu).

13. Súd v konaní vypočul rodičov maloletého, maloletého, svedkov, oboznámil sa s listinami, znaleckým posudkom, lekáorskými správami i správami z psychologického poradenstva.

14. M. M. L., psychologička z úradu práce sociálnych vecí a rodiny uviedla, že s rodinou sa stretla v roku 2013, keď sa mali dohodnúť na starostlivosti o syna v rámci rozvodu. Následne sa stretli v roku 2014 v apríli, kedy si otec podal návrh na zverenie syna do svojej osobnej starostlivosti. Boli požiadaní o poskytnutie psychologického poradenstva rodičom a boli poverení na zisťovanie názoru mal. Q.. S maloletým sa realizovalo od mája 2014 do júla 2014 päť stretnutí. Poradenstvo nebolo ukončené. Otec nesúhlasil s pokračujúcou spoluprácou. Trval na rozhodnutí súdu. V tom čase mal Q. vytvorené citové väzby k oboj rodičom. Ocínovu východu hodnotil ako prísnejšiu, otca hodnotil ako direktívneho, otec mal prísnejšie východné pravidlá. Q. s tým bol stotožnený, nevedel mu to. Nechcel ísť bývať k otcovi, chcel zostať s matkou. Vtedy matka navrhovala striedavú starostlivosť, s čím otec nesúhlasil, chcel maloletého zveriť do svojej starostlivosti. Q. si prial, aby rodičia spolu komunikovali a vychádzali. Vadila mu napätá situácia medzi nimi. Otec trval na zverení, lebo by mu dokázal zabezpečiť lepšie podmienky z hľadiska hokeja. Hovoril, že sa matka môže kedykoľvek stretávať s maloletým. S tým matka nesúhlasila, hovorila, žeby jej syn chýbal. Aj z jej pohľadu bol otec prísnejší. Ten konflikt medzi rodičmi nebol vyhrotený natoľko, žeby dôvodom prečo nesúhlasila so zverením bola táto prísnosť, matka navrhovala striedavú starostlivosť. V novembri 2015 sa stretla s Q. prvý raz od septembra 2014, len ako účasť na pohovore kolízneho opatrovníka. Vtedy trval na tom, že sa s otcom nechcel stretnúť, ako dôvod uviedol, že ocino bol zlý a kričal, že sa ho bojí, má z neho strach. Q. keď mal uviesť konkrétnu situáciu, nevedel, spomínal len situácie dlho dlho pred rozvodom. Jeho prejav bol nespontálny, triasol sa, plakal, veľmi ťažko sme z neho niečo dostávali. Dieťa sa veľmi zmenilo od roku 2014. Podali dožiadanie na opätovné psychologické poradenstvo na úrade, otec mal záujem, matka uviedla, že nechce s nimi spolupracovať. Uviedla, že si to chce riešiť vlastnou líniou a súdnou cestou. Právny zástupca matky k tomu uviedol, že maloletý absolvoval cca 10 sedení u Dr. L., ktorá bola zameraná na odblokovanie maloletého a zistenie príčin, prečo odmieta otca. Maloletý pred ňou odmietol komunikovať na túto tému. Tieto snahy matky boli bezúspešné.

15. Súd uznesením č. 9P 52/2015 z 6.12.2016 uložil rodičom maloletého a maloletému výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi na Referáte poradensko-psychologických služieb, oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately Odboru sociálnych vecí a rodiny v trvaní troch mesiacov. Matka v tomto poradenstve nepokračovala podľa jej vyjadení, pretože psychologička nebola schopná usmerniť otca - p. K.. Na poslednom stretnutí povedal Q. kurátorke, že on už nie je ochotný, že už nepríde. Podľa psychologičky realizujúcej opatrenie o nariadení výchovného opatrenia, ktoré sa realizovalo na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, sa nepodarilo naplniť cieľ, ktorým bolo budovanie rodinných väzieb, obnovenie vzťahu otca s dieťaťom. Bolo zistené, že medzi rodičmi je vážne narušená komunikácia, napriek snahe sa nepodarilo zmeniť postoj Q.. Q. naďalej odmieta stretávanie s otcom, nemá záujem o kontakt blízkych, ani vzdialených osôb zo strany otca. Odmietol sa zúčastňovať sa poradenstva, čo úrad rešpektoval. Úrad mal záujem sa stretnúť s maloletým pred pojednávaním, zistiť, čo sa zmenilo od posledného stretnutia, zistiť jeho názor k návrhu otca. S matkou mali dohodnuté osobné stretnutie - opakované, mali záujem vysvetliť maloletému situáciu, aby nebol pod stresom, alebo pod tlakom z jeho možného

umiestnenia do zariadenia. Matka zrušila obidva termíny, ktoré mali s ňou dohodnuté z dôvodov, že Q. si potrebuje opravovať známky v škole, v druhom prípade to zrušila z dôvodu, že musela ísť do Piešťan. Poradenstvom bolo zistené, že problém je hlavne v rodičoch, malo by sa zamerať poradenstvo v prvom rade na rodičov - na rodinnú terapiu, do ktorej by bol mal. zapojený až v čase, keď vzájomná hostilita medzi rodičmi ustúpi. Maloletý je vystavený vnútornému konfliktu, riešil lojalitu k jednotlivým rodičom týmto spôsobom. Toto má dopad na psychický vývin maloletého, je potrebné, aby si to rodičia uvedomili. Je v záujme dieťaťa, aby začali spolu komunikovať a spolupracovať na výchove dieťaťa. Vykonal pohovor s maloletým Q.. Povedal, že sa nechce stretávať s otcom, avizoval, že keď ho stretne na verejnosti, nebude si ho všímať. Nemá záujem na psychologickom poradenstve na referáte. Uviedol, že sa s nikým z otcovej strany nestretáva, ani s iným príbuznými. Mal. sa vyjadril, že mamina je pre neho všetko, nič by na nej nezmenil, má u nej istotu, bezpečie, lásku. Na osobu otca uviedol, že mu na ňom vadí všetko. Má to súvislosť z minulosti, keď spolu žili, otec musel mať vždy pravdu. Pristúpil k argumentácii, ktorú opakovane používa - napr. že si nesprávne nabalil výstroj, čo sa stalo jedenkrát a otec mal byť na to nahnevaný.

16. Maloletý sa na pojednávaní vyjadril, že vzťahy medzi rodičmi sa nezlepšili. Venuje sa hokeju, momentálne hrá za PD aj Martin. Cez víkend mal dva zápasy, obidva vyhrali. Je na poste útočník. Vie, o čom prebiehajú súdne konania, už bol vypočutý. Mrzí ho, že sa rodičia medzi sebou neznášajú. Je pravda, že sa predtým vyjadril pred sudkyňou, že má rád aj otca aj mamu, len nechce, aby otec na neho začal kričať. Občas ho aj bil. Teraz ho už nemá rád. Nikdy mu nevedel nič normálne vysvetliť povedať, vždy musel všetko pochopiť na prvý raz. Inak reagoval agresívne. Na otázku sudcu, či otec urobil aj niečo dobré, maloletý uviedol, že je pravda, že ho vozil na turnaj. Mali nejaké zhodné názory, väčšinou sa to týkalo hokeju. Pokiaľ vie, hrával hokej, keď bol mladý, profesionálne nehrával. Väčšinou ho riadil, hoci to aj bolo v rozpore, čo povedal tréner. Mal na to svoje názory. To bolo pre problematické, pretože má svoju autoritu trénera. Myslí si že nemal otca rád predtým, on sa normálne správal, len keď boli napr. s kamarátmi alebo známymi z hokeja. Pred nimi sa tváril milo. Na neho pôsobil, že je stále nahnevaný. S babkou z otcovej strany sa stretával. V minulosti robila vo Viedni v pohostinstve, teraz nevie, kde je. Podľa neho bola v pohode. Nepamätá si, kedy sa s ňou naposledy stretol, nevedelo by mu sa s ňou stretnúť. Bitky, bývali vtedy, keď od neho niečo chcel a on to neurobil, alebo keď nebolo to, čo on chcel. Na otázku sudcu, ako ho bil, uvádza: bil ma po zadku, keď bol menší, niekedy mu dal facku. Bolo to tak, že mi dal jednu dve facky. Bolo to vtedy, keď ako uviedol, neurobil niečo podľa jeho predstáv. Ako to bolo často, nevie presne. Tá ostatná komunikácia bola taká, že otec bol väčšinou nahnevaný. Otec sa niekedy k nemu správal aj kamarátsky alebo prejavoval city. Na otázku sudcu, či si myslí, že ho má otec rád, uviedol, že to vyzeralo, ako keby ho nemal rád. Aby sa obnovili city z jeho strany k otcovi, musel by sa otec zmeniť. P. K. mu povedal na sedení aby sa porozprával s otcom. Na otázku sudcu, či by súhlasil s rozhovormi u psychologičky s otcom raz za mesiac na Úrade, maloletý uviedol, že sa nechce s ním rozprávať ani stretávať.

17. Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie, podľa záverov znaleckého posudku znalca O.. Q. K., z odboru Psychológia a odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, na základe znaleckého psychologického vyšetrenia znalec v štruktúre osobnosti matky maloletého nezistil žiadnu psychopatológiu v zmysle duševných porúch a chorôb, ktorá by bola v kontraindikácii so zabezpečením starostlivosti a výchovy v zmysle predmetnej veci. Matka je osobnostne introvertovaná. V sociálnych situáciách môže pôsobiť extrovertovane, spoločensky, družne, avšak voči druhým ľuďom si drží odstup, neotvára sa, je obavná voči konaniu druhých. Aktuálne emocionálne labilná, napätá. Menovaná má aktuálne oslabené vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa so záťažou vplyvom chronického stresu či preťaženia. Pri dlhodobej záťaži, ktorú aj tohto času vykazuje, dochádza k psychosomatickej dekompenzáci u menovanej a rozladom v afektívnej oblasti. Otec maloletého je muž s ľahko nadpriemerným intelektom. V štruktúre osobnosti otca maloletého nebola zistená žiadna závažnejšia psychopatológia, ktorá by bola v kontraindikácii so zabezpečením starostlivosti a výchovy o maloletého. Otec maloletého je z hľadiska temperamentu a osobnostných čŕt introvertovaný, aktuálne emocionálne labilný. Ide o rázneho, striktného človeka, ktorý vyžaduje určitý systém v činnostiach, ktoré vykonáva. Ak mu nie je umožnené riadiť situáciu resp. ak situácia nie je podľa jeho predstáv je nájostlivý, nervózny, vznetlivý. Emocionálnu odozvu v bežných situáciách dáva len málo najavo, je skôr vecný. Vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa so záťažou sú u menovaného oslabené. Sociálne menej zrelý, uprednostňuje svoje potreby pred druhými, voči druhým je nadmerne kritický, naopak za svoje neúspechy či nezdary často viní druhých. Správanie menovaného v bežných sociálnych situáciách sa pridŕža sociálne žiadúcich noriem a konvencií, v situáciách záťaže rýchlo vzplanie, je iritabilný,

vznetlivý, impulzívny. Vzhľadom k aktuálnym vzťahovým väzbám medzi maloletým a rodičmi, navrhol zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky.

K úprave styku znalec uviedol, že tohto času nie je možné navrhovať styk maloletého s rodičom, ktorému nebude zverený a to aj preto, že by to bolo odporúčanie, ktoré by tohto času bolo nevykonateľné pre zásadne odmietavý postoj k stretávaniu sa maloletého s otcom. Úpravu vzťahu maloletého s otcom je možné realizovať tohto času odbornou, či psychoterapeutickou činnosťou, ktorej by sa mali maloletý a otec podrobiť. Je možné aj naďalej hľadať príčiny odmietavého postoja maloletého k styku s otcom, tak či onak, na veci to nič nemení, maloletý tohto času odmieta otca, resp. sa odmieta s ním stretávať. A aj preto nie je možné tohto času riešiť nápravu styku bez nariadenia sa podrobiť odbornému psychologickému poradenstvu. Psychologickým znaleckým vyšetrením nezistil v štruktúre otca takú psychopatológiu, ktorá by ma oprávňovala navrhovať súdu zváženie zákazu styku. Nie je možné navrhovať zákaz styku a to len z dôvodu, že si maloletý neželá stretávať sa s otcom. V kontexte s týmto posudkom súd ako je vyššie uvedené nariadil aby sa rodičia a maloletý podrobili psychologickému poradenstvu, ktoré stroskotalo na neochote maloletého ďalej v ňom pokračovať.

Na základe znaleckého psychologického vyšetrenia maloletý problémy v sebe kumuluje, nie je schopný ich zo seba dostať. V štruktúre osobnosti maloletého znalec nezistil žiadnu závažnejšiu psychopatológiu. Testovanie reality je zachované, apsyhotický, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. Vzhľadom k vývinovému obdobiu pubescencie, resp. puberty, je prítomná kolísavosť citov, precitlivosť voči kritike, impulzivnosť a nedostatok sebaovládania, čo sa týka citových prejavov zasahujúcich do správania sa maloletého v interpersonálnej oblasti a to najmä v podobe hyperkritičnosti a vzťahovačnosti. Prítomný môže byť pubescentný negativizmus voči ľuďom, či činnostiam, ktoré maloletý z toho ktorého dôvodu odmieta. Maloletý aj vzhľadom k svojmu stupňu vývinu sa môže v krízových situáciách správať nepriľahavo, či regresne, čo znamená, že vykazuje správanie na nižšej vývinovej úrovni než mu už prislúcha. Takéto správanie maloletého je možné pozorovať aj voči otcovi, s ktorým nielenže odmieta komunikovať, ale nenadväzuje s ním ani očný kontakt, nie je ochotný ho ani len vypočuť (počas interakcie s otcom si dáva tričko na hlavu, správa sa nepriľahavo k svojmu veku).

Znaleckým psychologickým vyšetrením znalec nezistil, že by bol maloletý vystavený takému konaniu (fyzické ataky zo strany otca, ktoré sú zmieňované v anamnéze, resp. v spise), ktoré by v ňom zanechali negatívne psychické následky v zmysle traumatizácie, resp. posttraumatickej stresovej poruchy. Znaleckým psychologickým vyšetrením znalec tiež nezistil v psychickom prežívaní maloletého afektívne, resp. úzkostné poruchy, ktoré by boli vyvolané neprimeraným správaním sa ľudí, teda rodičov, ktorí zabezpečujú maloletého starostlivosť. Aktuálne správanie maloletého voči otcovi súvisí s tým, že maloletý zo strany otca nepociťoval dostatočné emocionálne prijatie, maloletý subjektívne necítil, že ho otec ľúbi (aj v rámci rozhovoru sa maloletý zmienil, že necíti, že ho má otec rád, že ho ľúbi). Maloletý sa ťažko vysporadúval s rozvodom rodičov, aj v správe z poradensko-psychologického procesu, Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, zo dňa 18.08.2014 vyplýva, že maloletého psychickú pohodu výrazne negatívne narúša konflikt medzi rodičmi, ktorý vníma. Vyjadril túžbu, aby sa aktuálna rodinná situácia upokojila, aby mohol s členmi svojej rodiny komunikovať bez strachu a napätia z vyvolania možného konfliktu medzi nimi. V tej dobe bol vzťah k obidvom rodičom hodnotený ako vybudovaný v kladnom smere. Maloletý sa postupne začal sťažovať na to, že otec je voči nemu prísny, že na neho kričí, že na neho kladie nároky, resp. má také očakávania (v rámci športu, fyzickej kondície atď.), ktoré maloletý subjektívne vnímal ako ťažko ním dosiahnuteľné, aj keď sa snažil, tak pociťoval frustráciu z toho, že sa mu nepodarilo naplniť očakávania otca, resp. otec bol neoblomný v dosahovaní vytýčených cieľov a vo vzťahu maloletého a otca sa začalo vytrácať emočné prijatie maloletého zo strany otca, resp. bolo negatívne prekryté túžbou dosahovať otcom vytýčený výkon. Maloletý začal mať pocit, že nie je dostatočne dobrým v tom zmysle ako by otec očakával. Otec mal dobré úmysly so synom, ale tieto nároky, ktoré na maloletého kladol pravdepodobne prevyšovali objektívne možnosti maloletého a najmä zo psychologického hľadiska sa vo vzťahu otca a maloletého začalo vytrácať emocionálne prijatie, pozitívna emočná väzba, ktorá by aj v situáciách nejakého osobného nezdaru maloletého, či nenaplnenia nejakého výkonnostného rámca, dokázala udržať pocit, že aj keď sa mi to alebo hento nepodarilo, tak aj tak je môj otec na mňa hrdý a má ma rád. Tak či onak, maloletý prestal pociťovať, že jeho otec ho má rád, že jeho otec je na neho ako na syna hrdý. Problémom je, že otec maloletého sa tak voči maloletému nesprával úmyselne (na správaní sa otca voči maloletému má vplyv aj temperament otca, ktorý sa vyznačuje neústupčivým presadzovaním si svojho), otec má maloletého rád, záleží mu na ňom, ale vo vzťahu s ním mu bol viac trénerom ako rodičom, resp. otcom. V období rozpadu rodiny, resp. v období rozvodu a krátko po rozvode rodičov maloletého bol maloletý touto situáciou silno zasiahnutý (podľa spisovej dokumentácie

sa maloletý ťažko vysporadúval s rozvodom rodičov a s ich napätým, konfliktným vzťahom). Maloletý bol v tomto období veľmi citlivý na neprijímanie jeho osoby zo strany rodičov, senzitívne vnímal akúkoľvek nespokojnosť rodičov s jeho osobou, keďže sa vnútorne bál, aby rozvodom neprišiel ani o jedného rodiča, ktorých mal rád, ľúbil ich. Vyššie zmienené správanie otca voči maloletému, bolo maloletým vnímané ako vyjadrenie nespokojnosti, resp. ako forma odmietnutia maloletého zo strany otca. Maloletý to v tomto období intenzívne vnímal a prežíval, nie je možné vylúčiť, že prežíval emočnú depriváciu zo správania sa otca voči jeho osobe a o to viac sa viazal na matku a starých rodičov, ktorí voči nemu prejavovali viac pochopenia a ústretovosti. V týchto vzťahoch nachádzal určitú ochranu a to aj v období, ktoré maloletý popisuje ako obdobie, keď sa mu otec dlhšie časové obdobie neozval, resp. si podľa maloletého na neho nespomenul. Aspoň tak sa zmieňuje maloletý. Maloletý si so starými rodičmi aj na báze ťažkostí v primárnej rodine s rodičmi, resp. s otcom budoval pevnejší vzťah, kde zo strany starých rodičov bol prijímaný, ľutovaný a ochraňovaný a o to viac v čase rozvodu a tesne po rozvode, kedy sa to starí rodičia o to viac snažili aj takýmto spôsobom kompenzovať. Je možné, že starí rodičia v záujme ochrany maloletého, na ktorom videli, že sa s otcom odmieta stretávať, maloletého aj nad rámec ochraňovali a to tým, že maloletému odobrili, že sa nemusí stretnúť s otcom ak nechce. Vzťah rodičov maloletého je disharmonický, matka maloletého sa zmieňuje opakovane, že nemá dobrú skúsenosť so správaním sa jej manžela, resp. exmanžela (otca maloletého), povahovo ho opisuje ako agresívneho, rozkazovačného, muselo byť podľa neho. Matka maloletého je presvedčená o tom, že otec sa voči maloletému správal zle, či direktívne, resp. používal neprimerané výchovné metódy voči maloletému. Matka maloletého ochraňuje, resp. ako matka má tendenciu ho chrániť a to aj pred otcom maloletého, o ktorom je takého názoru akého je a chce uchrániť maloletého pred takou skúsenosťou zo správania sa otca voči maloletému. Nie je však priekazné, že by matka maloletému bránila v styku s otcom, ale je presvedčená o tom, že sa otec voči maloletému správal neprimerane direktívne. Tento postoj matky má síce dopad na ochotu, či chcenie maloletého sa stretávať s otcom, ale znaleckým vyšetrením nedospel k takému záveru, že by to bolo primárne v odmietaní otca maloletým. Maloletý nepociťuje zo strany otca, že ho má skutočne rád, chýba mu zo strany otca skutočný záujem, resp. že ho otec prijíma takého ne-dokonalého akým je a že ho aj napriek tomu ľúbi. Táto skúsenosť maloletému z poznania otca chýba, okrem toho je maloletý takého presvedčenia, že otec sa na neho urazil, keď ho dlhšie obdobie nekontaktoval, resp. podľa maloletého o neho neprejavoval záujem. Maloletý je tohto času na otca nahneváný, maloletého odmietavý postoj k otcovi je neprimerane predimenzovaný, až teatrálny. Otec maloletého zatiaľ viac hľadá príčiny odmietavého postoja maloletého k nemu v rôznych externých príčinách ako sú iné osoby, ktoré sa o maloletého starajú a žiaľ otec maloletého je menej schopný náhľadu na hlavné príčiny odmietavého správania sa maloletého voči nemu, resp. otec maloletého akoby vôbec nepripúšťal, že príčinou toho odmietania môže byť, aj keď otcom možno dobre mienené, ale maloletým v čase rozvodu, či po rozvode negatívne vnímané, správanie sa otca voči nemu. Znalec je toho názoru, že sa jednalo u otca o ambiciózne očakávania, ktoré mal otec na maloletého, resp. obrazne povedané sa jednalo o spartánsku výchovu. Znalec nezistil, že by sa otec voči maloletému správal maladaptívne, že by to maloletý pociťoval ako ťažké príkorie, nie je toho názoru, že by maloletý bol neprimerane fyzicky trestaný zo strany otca, že by otec bol pre maloletého osobou, ktorá je nebezpečnou pre maloletého ďalší osobnostný, emocionálny a sociálny vývin a to aj vzhľadom k posudzovaniu aktuálneho zákazu styku. Úprava vzťahu maloletého s otcom je možné realizovať tohto času odbornou, či psychoterapeutickou činnosťou, ktorej by sa mali maloletý a otec podrobiť. Je možné aj naďalej hľadať príčiny odmietavého postoja maloletého k styku s otcom, tak či onak, na veci to nič nemení, maloletý tohto času odmieta otca, resp. sa odmieta s ním stretávať. A aj preto nie je možné tohto času riešiť nápravu styku bez nariadenia sa podrobiť odbornému psychologickému poradenstvu. Psychologickým znaleckým vyšetrením nezistil v štruktúre otca takú psychopatológiu, ktorá by oprávňovala navrhovať súdu zväženie zákazu styku.

Znalec poukázal, že súd po pojednávaní vydal uznesenie zo 06.12.2016, na základe ktorého sa mali rodičia maloletého ako aj maloletý zúčastniť výchovného opatrenia - teda odborného poradenstva na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi na Referáte poradensko-psychologických služieb, oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, Odboru sociálnych vecí a rodiny v trvaní troch mesiacov. Celkovo sa realizovalo 5 stretnutí, kde matka síce bola prítomná matka, ale samotných sedení sa nezúčastnila. Matka uvádza ako dôvod, že nebola vyzvaná k účasti, odborný zamestnanec uvádza, že sa matka odmietla zúčastniť. Počas prvého stretnutia s otcom sa maloletý správať regresne, čo bolo pozorovateľné aj počas realizácie súdno-znaleckého vyšetrenia u znalca. Takéto správanie maloletého je veku neprimerané, infantilné, odmietal komunikovať nielen s otcom, ale aj s odborným

zamestnancom. Počas ďalších stretnutí začal maloletý s odborným pracovníkom ale aj s otcom komunikovať, aj keď s otcom nenadviazal očný kontakt. Uvedené poukazuje na istý posun v správaní maloletého, ktorý však bol aj z hľadiska krátkosti výchovného opatrenia veľmi krehký. Matka vo svojej Žiadosti zo dňa 03.05.2017 namietala, že poradenstvo zo strany referátu neviedlo k zlepšeniu vzťahu otca s maloletým, s čím však nesúhlasí. Za štyri stretnutia nie je možné predpokladať veľký respektívne väčší posun ako nespontánna komunikácia maloletého (v zmysle odpovedania na otázky), najmä v takejto situácii, kedy matka žiadnym spôsobom nepodporuje tvorbu vzťahu maloletého s otcom, naopak koná pasívne agresívne, keď odmieta vziať darček pre maloletého od otca so slovami "ona od neho nič nechce a nepotrebuje". Otec sa počas poradenského procesu zdržal konfrontácie maloletého s problematickými alebo konfliktnými situáciami, čo hodnotil znalec pozitívne.

18. Na základe neúspešného psychologického poradenstva a návrhu otca na umiestnenie maloletého do zariadenia v rámci výchovného opatrenia súd požiadala znalca o doplnenie znaleckého posudku, či by takýto postup bol v záujme maloletého. Podľa doplnku znaleckého dokazovania Znalec súhlasil so závermi odborného zamestnanca - psychológa M. M. L., ktorá v záveroch Správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 28.04.2017 uvádza: "Vzťahové väzby medzi otcom a synom je možné obnovovať len za podmienok, že obaja rodičia si plne uvedomia dosah negatívnych emócií a hostility, ktoré voči sebe majú a ich dosah na psychiku ich spoločného jediného syna Q..." Na základe týchto výrazne narušených, patoplastických vzťahov rodičov sa psychický stav maloletého nezlepšuje, naopak stále pretrvávajú ataky regresného správania a stagnácie v istých oblastiach sociálneho vývinu. Obaja rodičia by si mali uvedomiť, že maloletý už 18.08.2014 vnímal konflikty medzi rodičmi výrazne negatívne, už v danom období narušali jeho psychickú pohodu, nakoľko ich nedokázal adekvátne emocionálne spracovať. Vyjadril túžbu, aby sa aktuálna rodinná situácia upokojila, aby mohol s členmi svojej rodiny komunikovať bez strachu a napätia z vyvolania možného konfliktu medzi nimi. V tomto období mal vytvorené pozitívne citové väzby k obojom rodičom. Na základe uvedeného je zrejmé, že za psychický stav maloletého sú zodpovední obaja rodičia, teda nielen otec alebo len matka. Z uvedeného vyplýva, že sa rodičia raz jeden, raz druhý viacej venujú svojim predstavám a egoisticky hľadajú viac na svoje záujmy, je potrebné pracovať v prvom rade na vytvorení istých pravidiel a hraníc, ako by rešpektovali jeden druhého, pretože sú obaja rodičmi maloletého a na základe psychologického znaleckého posudku sú obaja kompetentní zabezpečovať starostlivosť o maloletého, pričom sa nepreukázali dôvody k zákazu styku. Na základe uvedeného odporučil nariadiť psychologické párové poradenstvo so zameraním na dohodnutie pravidiel a hraníc, rešpektovanie osobností oboch rodičov navzájom. Tohto poradenstva by sa mali spoločne zúčastňovať rodičia, pričom výber psychologického pracoviska môže stanoviť súd alebo samotní účastníci (matka a otec). Až po absolvovaní týchto stretnutí je možné prizvať maloletého do poradenského procesu. Návrh výchovného opatrenia teda pobytu maloletého v zariadení odbornej diagnostiky s cieľom obnovenia stretnutí maloletého s otcom v prvom rade musí posúdiť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ktoré posudzujú výchovné prostredie matky, kde určí, či je ne/vyhovujúce. Z hľadiska súdno-znaleckého posudzovania toto opatrenie považuje znalec za nevhodné a to z dôvodu, že maloletý je vo veku 13 rokov a ako pubescent si už je vedomý celého súdneho procesu, avšak na druhej strane z hľadiska jeho emocionálnej a sociálnej nezrelosti je jeho vnímanie v tejto veci nadmerne subjektívne a do istej miery skreslené, a preto by za svoj pobyt v danom zariadení vinil otca, čím by sa iba prehĺbil jeho hnev voči otcovi a mohlo by to fatálne negatívne ovplyvniť ďalšie budovanie vzťahu s otcom.

19. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

20. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností.

21. Podľa § 37 Zákona o rodine ods. 1 nevhodné správanie sa detí, ako aj porušovanie povinností rodičov, vyplývajúcich z ich rodičovských práv a povinností, alebo zneužívanie ich práv môže každý oznámiť orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obci alebo súdu. Rovnako môže každý oznámiť tomuto orgánu, obci alebo súdu skutočnosť, že rodičia nemôžu plniť povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností.

22. Podľa § 37 Zákona o rodine ods. 2, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,

b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,

c) uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,

d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

23. Okresný súd Prievidza rozsudkom 9P59/2015 z 30.1.2018 rozhodol tak, že konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do jeho starostlivosti zastavil, rozsudok Okresného súdu Prievidza 13P/37/2013 zo dňa 25.9.2013, právoplatný 1.10.2013 v časti úpravy styku zmenil tak, že súd styk otca s maloletým neupravil a zamietol návrh otca na uloženie výchovného opatrenia - dočasného odňatia maloletého z osobnej starostlivosti matky na dobu štyroch mesiacov a jeho zverenie do osobnej starostlivosti špecializovaného zariadenia Orchidea n.o., so sídlom Necpalská cesta 32, Prievidza, ktorý sa mal realizovať na pracovisku v K. a mala byť uložená povinnosť maloletému podrobiť sa po určenú dobu štyroch mesiacov pobytu a diagnostike a odbornej pomoci v tomto zariadení s úpravou styku s maloletým podľa pravidiel tohto zariadenia. Súd uložil výchovné opatrenie rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení Centrum G. J., ul. Republika 31 po dobu jedného roka s tým, že nezisková organizácia určí termín a pracovisko poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na odstránenie vzájomnej nenávisťi rodičov, na prijatie vlastnej zodpovednosti za vstup do vzťahu s druhým rodičom maloletého, za kvalitu spoluzitia, rozpad manželstva a porozvodovú situáciu, ďalej na rozchod v dobrom s partnerom a partnerkou, ktorého si vybrali ako dospelí za rodiča svojho dieťaťa a na dopriatie lásky a ochrany druhého rodiča, uznanie rovnakej zodpovednosti druhého rodiča za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa a na pochopenie a rozvinutie ďalších aspektov zodpovedného rodičovstva. Návrh otca na uloženie výchovného opatrenia maloletému podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na obnovu vzťahu maloletého k otcovi a odstránenie problémov pri realizácii styku otca s maloletým zamietol. Ďalej súd zrušil neodkladné opatrenie, ktorým bol otcovi zakázaný styk s maloletým do skončenia konania vo veci samej, nariadené Uznesením Krajského súdu Trenčín 6Cop/3/2016 - 111 zo dňa 20.1.2016, právoplatné 15.2.2016 a dopĺňacím rozsudkom 9P59/2015 z 28.8.2018 súd zamietol návrh matky na zákaz styku otca s maloletým.

Súd zamietol s poukazom na závery znalca, že takýto postoj by utvrdil maloletého v odmietaní otca, i návrh otca na uloženie výchovného opatrenia - dočasného odňatia maloletého z osobnej starostlivosti matky na dobu štyroch mesiacov a jeho zverenie do osobnej starostlivosti špecializovaného zariadenia Orchidea n.o., so sídlom Necpalská cesta 32, O., ktorý sa mal realizovať na pracovisku v K. a mala byť uložená povinnosť maloletému podrobiť sa po určenú dobu štyroch mesiacov pobytu a diagnostike a odbornej pomoci v tomto zariadení s úpravou styku s maloletým podľa pravidiel tohto zariadenia. Súd tiež zamietol návrh otca na uloženie výchovného opatrenia maloletému podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na obnovu vzťahu maloletého k otcovi a odstránenie problémov pri realizácii styku otca s maloletým, s poukazom na neprimerane odmietavý súčasný postoj maloletého. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaného ustanovenia zákona, súd považoval za dôvodné zmeniť rozsudok OS v Prievidzi 13 P 37/2013 tak, že rozhodol o návrhu otca na úpravu styku a o návrhu matky na zákaz styku tak, že styk otca s maloletým dočasne neupravil a zamietol návrh matky na zákaz styku maloletého s otcom. Súd počas pojednávania viackrát neúspešne apeloval na matku maloletého, ktorá otvorene priznala, že otca nenávidí, aby zmenila svoj postoj, čo odmietala, celé pojednávanie poukazovala, že jej správanie maloletého neovplyvňuje, že jeho postoj je daný spomienkami maloletého. S takouto argumentáciou sa súd nestotožnil, potvrdil to i správy o realizácii psychologického procesu i znalecký posudok, že matka sa správa pasívne agresívne, čo nepochybne ovplyvňuje i maloletého. Otec bol aktuálne ochotný pristúpiť na akúkoľvek formu styku s maloletým, počas poradenského procesu sa správal konštruktívne. Z dokazovania vyplynulo, že postoj maloletého

v súčasnosti neumožňuje realizovať styk s otcom pre odmietavý postoj dieťaťa. Svoj názor predniesol i pred súdom a vyplýva z neho to, čo potvrdil i znalec v posudku, že správanie maloletého vo vzťahu k otcovi je regresné, nezodpovedá veku dieťaťa. Rodičia aktuálne situáciu s cieľom napraviť vzťahy medzi maloletým a otcom sami nezvládajú, je nepochybne potrebné podrobiť sa zrejme dlhodobej rodinnej terapii pod odborným psychologickým vedením. Keďže doterajšia súdna úprava, ktorou súd upravil styk, ktorý s však rok nerealizoval, ani výchovné opatrenie nevedli rodičov k tomu, aby sa spoločne dohodli na zariadení, kde bude takáto spolupráca prebiehať, súd v snahe aktuálne riešiť vyhrotenú situáciu vo vzťahu otec - dieťa, určil konkrétne zariadenie, kde sa rodičia a dieťa podrobia odbornému poradenstvu. Súd uložil výchovné opatrenie rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení R. G. J., ul. P. XX po dobu jedného roka s tým, že nezisková organizácia určí termín a pracovisko poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na odstránenie vzájomnej nenávisťi rodičov, na prijatie vlastnej zodpovednosti za vstup do vzťahu s druhým rodičom maloletého, za kvalitu spolužitia, rozpad manželstva a porozvodovú situáciu, ďalej na rozchod v dobrom s partnerom a partnerkou, ktorého si vybrali ako dospelí za rodiča svojho dieťaťa a na dopriatie lásky a ochrany druhého rodiča, uznanie rovnakej zodpovednosti druhého rodiča za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa a na pochopenie a rozvinutie ďalších aspektov zodpovedného rodičovstva. Zákonná úprava neobsahuje bližšie podmienky realizácie takéhoto výchovného opatrenia, súdu sa ukladá len povinnosť hodnotiť účinnosť výchovného opatrenia /§ 37 ods. 6 Zákona o rodine/. Vychádzajúc z konkrétnych okolností v predmetnej veci súd v záujme okamžitého riešenia situácie maloletého a nového budovania vzťahu otca s dieťaťom určil konkrétne zariadenie, ktoré s poskytnutím poradenstva súhlasí. Je vzhľadom na závery znalca i správanie maloletého pred súdom, keď odmieta tvrdohlavo zmeniť svoj postoj, aj keď mu súd vysvetlil, že podľa odborníkov by to bolo v záujme jeho ďalšieho vývoja a psychickej pohody aj pri hokeji, ktorému sa venuje, aby sa podrobil psychologickému poradenstvu, povinnosťou rodičov, aby postupovali v súlade s najlepšimi odporúčaniami týchto odborníkov, aby sa zamerali do budúcnosti len na riešenie obnovenia vzťahu otca a dieťaťa, aby pred dieťaťom nesústredovali svoju pozornosť len na to, kto a čo zapríčinil, spôsobil a kto za čo môže a podobne. Momentálny stav maloletého je mimoriadne nepriaznivý a nebezpečný pre duševný vývin dieťaťa, keď otec sa podľa súdnej úpravy dôvodne domáha realizácie styku, dieťa vytrvalo otca odmieta, pričom jediné možné riešenie situácie spočíva len v tom, že obaja rodičia urýchlene pristúpia zodpovedne k nariadenému poradenstvu. Súd si je vedomý, že takýmto stavom trpí aj otec dieťaťa, avšak cesta k zblíženiu so synom nemôže viesť cez obviňovanie matky, akokoľvek by matka zapríčinila svojim správaním momentálny negatívny vzťah dieťaťa k otcovi. Na druhej strane matka nemôže dnes hodnotiť situáciu len z pohľadu aktuálneho postoja dieťaťa, ktoré otca nechce, pretože nepochybne takýto stav vytvorila aj ona svojim správaním. Styk otca s dieťaťom je vždy v záujme oboch zúčastnených. Právo na plnohodnotný súkromný život a v rámci neho právo na nadväzovanie rodinných väzieb s najbližšími príbuznými patrí medzi základné osobnostné práva, ktoré si zaslúžia najvyššiu ochranu ak ide o maloleté dieťa. Preto matka musí pochopiť, že cesta prostredníctvom zákazu styku nie je možná. Je zrejmé, že odborné psychologické vedenie potrebujú obaja rodičia.

24. Na odvolanie otca i matky proti tomuto rozsudku Krajský súd Trenčín rozsudkom 27 CoP 67/2018 z 30.4.2019 rozhodol tak, že :

rozsudok súdu vo výroku, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 13P/37/2013 zo dňa 25.09.2013, právoplatný 01.10.2013, v časti úpravy styku tak, že súd styk otca s maloletým neupravuje, zrušil,

vo výroku, ktorým uložil výchovné opatrenie rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení R. G. J., ul. P. XX po dobu jedného roka s tým, že nezisková organizácia určí termín a pracovisko poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na odstránenie vzájomnej nenávisťi rodičov, na prijatie vlastnej zodpovednosti za vstup do vzťahu s druhým rodičom maloletého, za kvalitu spolužitia, rozpad manželstva a porozvodovú situáciu, ďalej na rozchod v dobrom s partnerom a partnerkou, ktorého si vybrali ako dospelí za rodiča svojho dieťaťa a na dopriatie lásky a ochrany druhého rodiča, uznanie rovnakej zodpovednosti druhého rodiča za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa a na pochopenie a rozvinutie ďalších aspektov zodpovedného rodičovstva, a vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na uloženie výchovného opatrenia maloletému podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na

obnovu vzťahu maloletého k otcovi a odstránenie problémov pri realizácii styku otca s maloletým zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Poukázal, že Zákon o rodine pozná a upravuje prípad rozhodnutia, ktorým sa styk oprávneného rodiča s dieťaťom neupravuje. Takéto rozhodnutie viaže na výslovnú žiadosť (písomnú alebo ústnu do zápisnice) oboch rodičov o neupravenie styku (cit. § 25 ods. 2 veta za bodkočiarkou Zákona o rodine). V danom prípade je zrejmé, že žiadna spoločná žiadosť rodičov o neupravenie styku podaná nebola. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zmene predchádzajúceho rozsudku tak, že súd styk otca s maloletým neupravuje, je preto nesprávny. Navyše takýto výrok odporuje základnej zásade civilného súdneho procesu, a to zásade účinnej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 ods. 1 C.s.p. a čl. 5 ods. 2 C.m.p., pretože rozhodnutie (o neupravení styku) nie je riešením „spor“ resp. naplnením všeobecného záujmu spoločnosti na konkrétnej úprave pomerov účastníkov rozhodnutím, čo je úlohou súdu ako orgánu ochrany práva. Preto podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku rozhodnutia, ktorým súd mení predchádzajúci rozsudok zmenil tak, že styk otca s dieťaťom neupravuje. Odvolania rodičov smerovali proti dvom výrokom o výchovných opatreniach a to proti výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil výchovné opatrenie rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení Centrum Návrat J., ul. P. XX po dobu jedného roka s tým, že nezisková organizácia určí termín a pracovisko poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na odstránenie vzájomnej nenávisťi rodičov, na prijatie vlastnej zodpovednosti za vstup do vzťahu s druhým rodičom maloletého, za kvalitu spolužitia, rozpad manželstva a porozvodovú situáciu, ďalej na rozchod v dobrom s partnerom a partnerkou, ktorého si vybrali ako dospelí za rodiča svojho dieťaťa a na dopriatie lásky a ochrany druhého rodiča, uznanie rovnakej zodpovednosti druhého rodiča za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa a na pochopenie a rozvinutie ďalších aspektov zodpovedného rodičovstva, a aj proti vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na uloženie výchovného opatrenia maloletému podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na obnovu vzťahu maloletého k otcovi a odstránenie problémov pri realizácii styku otca s maloletým. Potreba uloženia výchovného opatrenia rodičom podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu vyplýva z posudku znalca - doplnenia č. XX/XXXX zo dňa 28.06.2017, ktorý odporučil nariadiť rodičom psychologické párové poradenstvo so zameraním na dohodnutie pravidiel a hraníc, rešpektovanie osobností oboch rodičov navzájom. Znalec na základe svojho odborného posúdenia zistil, že za aktuálny psychický stav maloletého (v zmysle neprimerane odmietavého postoja maloletého k otcovi) sú zodpovední obaja rodičia, že sa rodičia raz jeden, raz druhý viac venujú svojim predstavám a egoisticky hľadajú viac na svoje záujmy, preto je potrebné pracovať v prvom rade na vytvorení istých pravidiel a hraníc, ako by rešpektovali jeden druhého. K rovnakému záveru dospeli aj ďalšie zainteresované odborné inštitúcie. Podľa správy z poradensko-psychologického procesu realizovaného kolíznym opatrovníkom na referáte poradensko-psychologických služieb z 28.4.2017 vzťahové väzby s otcom nie je možné obnovovať, je to možné len, ak si obidvaja rodičia uvedomia dosah negatívnych emócií a hostility na psychiku ich jediného syna maloletého Q.. Pre dosiahnutie najlepšieho záujmu maloletého, ktorým nepochybne je obnovenie pozitívneho vzťahu s otcom, ktorý v minulosti medzi nimi preukázateľne existoval, je nevyhnutné zariadiť, aby rodičia voči sebe navzájom mohli fungovať spôsobom, ktorý by priaznivo vnímal aj maloletý, v dôsledku čoho by došlo k uvoľneniu stresu a nátlaku pocitovaného maloletým Q. zo strán rodičov a bolo by možné realizovať poradenstvo otca so synom v uvoľnenom prostredí.

Odvolací súd považoval za nepreskúmateľný účel resp. zameranie uloženého výchovného opatrenia, ako ho vyjadril súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Znalec v doplnení posudku navrhoval nariadenie odborného poradenstva rodičov so zameraním na dohodnutie pravidiel a hraníc, rešpektovanie osobností oboch rodičov navzájom čiže na ciele, ktoré sa týkajú obojstrannej kooperácie rodičov do budúcnosti v záujme maloletého Q.. Súd prvej inštancie podľa obsahu výroku výchovné opatrenie zameriava na riešenie konfliktných situácií, ktoré sa odohrali medzi rodičmi ako manželmi v minulosti a to dokonca v dávnej minulosti (viď „zodpovednosť za vstup do vzťahu s druhým rodičom“), pričom však dôvody, ktoré ho k záveru o potrebe riešenia minulosti rodičov viedli, v odôvodnení nevysvetľuje ani bližšie nepopisuje podklady, z ktorých pri formulovaní cieľov odborného poradenstva vychádzal. Tiež nebol dostatočne vysvetlený rozsah trvania uloženého výchovného opatrenia ako aj otázku účasti maloletého na odbornom poradenstve resp. otázku podrobenia sa odbornému poradenstvu u maloletého. Znalec v doplnení posudku uviedol, že po absolvovaní stretnutí rodičov bude možné prizvať maloletého do poradenského procesu. Je zrejmé, že nariadené výchovné opatrenie nebude mať bez účasti a odborného poradenstva poskytnutého aj maloletému význam pre dosiahnutie

konečného cieľa, ktorým je obnovenie vzťahu dieťaťa s otcom. Krajský súd Trenčín dal na zváženie, že maloletý Q. je už vo veku (15 rokov), kedy sa rozhoduje sám za seba, je sám zodpovedný za vlastné konanie, a preto mu zrejme len ťažko „uložiť povinnosť“ (doslovne nanútiť) osobne sa stretávať s otcom, hoci i súdnym rozhodnutím i v prípade, ak sa konštatuje právo otca na styk. Otec pred začatím tohto súdneho konania syna rok odmietal, nekontaktoval, a táto skutočnosť podľa znalca i podľa názoru odvolacieho súdu na maloletom zanechala výrazný vplyv, ktorý má za následok jeho súčasný postoj k otcovi. Preto je i na otcovi uvážiť, či spôsob získania si syna cestou autoritatívneho rozhodnutia „za každú cenu“, je správny. Krajský súd konštatoval, že súd prvej inštancie vo svojom rozsudku nevysvetlil, prečo zvolil ako časový úsek odborného poradenstva uloženého rodičom bez účasti maloletého pomerne dlhé obdobie jedného roka. Najmä však neuvádza odborné podklady, ktoré ho k tomuto rozhodnutiu viedli. V tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný. Preto odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. rozhodol tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil výchovné opatrenie rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení R. G. J., ul. P. XX po dobu jedného roka s tým, že nezisková organizácia určí termín a pracovisko poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na odstránenie vzájomnej nenávisťi rodičov, na prijatie vlastnej zodpovednosti za vstup do vzťahu s druhým rodičom maloletého, za kvalitu spolužitia, rozpad manželstva a porozvodovú situáciu, ďalej na rozchod v dobrom s partnerom a partnerkou, ktorého si vybrali ako dospelí za rodiča svojho dieťaťa a na dopriatie lásky a ochrany druhého rodiča, uznanie rovnakej zodpovednosti druhého rodiča za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa a na pochopenie a rozvinutie ďalších aspektov zodpovedného rodičovstva, a vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na uloženie výchovného opatrenia maloletému podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na obnovu vzťahu maloletého k otcovi a odstránenie problémov pri realizácii styku otca s maloletým, a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súdu uložil doplniť dokazovanie znalcom, prípadne inou odborne spôsobilou osobou (referát poradensko-psychologických služieb, zvolené špecializované zariadenie a pod.) najmä za účelom posúdenia zamerania výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine t.j. odborného psychologického poradenstva rodičov, časového úseku trvania odborného psychologického poradenstva a otázky potreby odborného poradenstva u maloletého a jeho podmienok a následne rozhodnúť vo veci s riadnym a náležitým zdôvodnením rozhodnutia, v rámci ktorého sa vyporiada aj s vecnými námietkami účastníkov konania prezentovanými v odvolaní a v následných vyjadreniach.

25. Okresný súd Prievidza vo veci nariadil pojednávanie na ktorom vypočul matku, otca, kolízneho opatrovníka, znalca a svedkov:

26. Podľa právneho zástupcu matky mal maloletý ku dňu 23.7.2019 v sezóne 2019-2020 nastúpiť do hokejového družstva v Plzni, kde mal aj študovať. Predložila súdu podklady, potvrdenia o športovej činnosti klubu a štúdiu vydané hokejovým klubom Plzeň, potvrdenie Zväzu slovenského ľadového hokeja, že maloletý Alex bol a je nominovaný do reprezentačného družstva hráčov vo veku 15-16 rokov s prílohami, ktoré potvrdzujú na akých akciách sa zúčastňoval a bol nominovaný.

27. Matka vypovedala, že pomery u maloletého sa od posledného pojednávania nezmenili. Na otca sa vôbec nepýta. Vždy sa dieťaťa pýta, či náhodou otec nebol na zápase, na tréningu, alebo či mu nepísal správu. Tiež u syna zisťuje, či sa náhodou spolu nekontaktovali. Maloletý na to nereaguje. Snaží sa mu hovoriť, že je dobré sa dať do kontaktu s otcom, ale Q. nemá záujem, nemôže ho násilne k tomu prinútiť. Otcovi neposkytuje informácie ohľadom syna. Nie je pravda, že by bol syn vulgárny. Je pravda, že otec ho kontaktoval. Pri styku so starou matkou z otcovej strany mali dohodnuté časy a zo začiatku sa stretávali. Stará mama jej povedala, že jej maloletý nedvíha telefón a chcela vedieť, ako sa má maloletý. Stará matka povedala, že ho do ničoho nútiť nebude. Q. hovoril, že viackrát ho otec pleskol, alebo mu dal facku po chrbte, po zadku, po hlave.

28. Svedkyňa O.. C. L., psychologička, ktorá pred dvomi rokmi vyšetřovala maloletého uviedla, že s rozprávala s matkou osobne aj s otcom. Maloletý bol u nej asi 5-6x. Prestali sa stretávať, keď mu zomrela stará mama. Nevie prečo sa prestal so ňou stretávať, matka ho neobjednala. V psychologickom vyšetrení boli úzkostné prejavy dieťaťa a potvrdilo sa narušenie vzťahu k otcovi. Pred podaním správy videla maloletého 4x. Po tomto vyšetrení a podaní tejto správy, mali 4 sedenia, ktoré sa týkali podpornej terapie na zvládnutie úzkosti a stresu dieťaťa. Toto prebiehalo v termínoch 24.2. 2016 do 11.5.2016 v rôznych

časových rozostupoch. Snažila sa ho naučiť, aby vedel pracovať so svojimi emóciami. Vysvetlila mu, že to čo sa s ním deje, sú prejavy stresu a vysvetlila mu, ako si môže pomôcť so stresom. Spolupráca s ním bola náročnejšia. Keď sa začali stretávať, Q. sa dozvedel, že mu nevie pomôcť s tým, že sa nechce stretávať s otcom, odmietol ďalšiu spoluprácu. Hovorila mu, že môžu spolu pracovať na emóciách - úzkosti, ktorú ťažšie zvládal. Povedala mu, že nebudú riešiť vzťah s otcom, potom sa spolupráca sťažila, uzavrel sa. Jediné o čom sa bol prístupný rozprávať bol hokej a kamaráti. Keď sa snažila dostať k týmto emóciám, stuhol, zostresoval sa, uzavrel sa, prestal komunikovať. Terapia nebola dokončená. Počas sedenia sa snažila nadviazať s ním dôveru, aby bol schopný komunikovať s ňou. V tých možnostiach, čo mali, urobili čo sa dalo. Zmiernila jeho vnútorné napätie. Určite, pokiaľ by mohla, tak by v terapii pokračovala, neukončila by ju. Nemôže konštatovať, že by jeho vnútorné napätie bolo odstránené ich sedeniami. Na žiadne dieťa nemá dobrý vplyv, keď sa rodičia nenávidia a nevedia komunikovať. Je to veľká záťaž pre dieťa. Maloletý by potreboval viac času, aby sa dokázal uvoľniť a hovoriť o veciach, ktoré neboli pre neho bezpečné z hľadiska psychického stavu. Určite by navrhovala, aby rodičia našli k sebe cestu, aby spolu komunikovali. Tiež doporučila, aby sa vzťah s otcom budoval s rešpektom k maloletému a jeho potrebám. Neviedla by terapiu ich troch súčasne, pretože Q. na to reagoval napätím a záťažou a bolo by to pre neho náročné. Viedla by terapiu s rodičmi bez dieťaťa, snažila by sa hľadať konsenzus, vysvetliť im, čo sa deje s dieťaťom, keď majú medzi sebou takéto napätie. V prípade, že sa rodičia nenávidia, dieťa sa dostáva do neriešiteľného konfliktu, ktorý ho oberá o silu riešiť každodenný život, pretože dieťa bolo počaté z lásky dvoch ľudí. Tento vnútorný konflikt sa mnohokrát odzrkadľuje na zdraví dieťaťa - ekzémy, iné zdravotné problémy a neraz sa pretaví aj do jeho následného života, môže to byť v tom, že má sám psychické problémy, alebo neúspešné vzťahy, alebo nie je dobrý rodič. Terapia by bola zameraná na to, aby rodičia uprednostnili potreby dieťaťa pred svojimi potrebami. Terapia by sa mala zamerať na liečbu vzťahových zranení oboch rodičov, ktorý sa prejavuje nenávisťou. V tejto fáze ich vzťahu spoločná terapia nie je dobrý nápad, obidvaja by mali absolvovať individuálnu terapiu. Niekedy takéto terapie vyžaduje roky. V rámci jedného testu Q. povedal: na vetu máme radi mamu doplnil, že je mama pekná, čo bolo nelogické. Bolo to normálne, z hľadiska, že žil s mamou. Vo vete, keby otec..., maloletý doplnil, bol dobrý. Zisťovala, aby to zle neinterpretovala, odpoveď Q. v tom čase bola že keby bol otec trezlivejší, nebil ho a nekričal po ňom. V ďalšej vete doplnil, že otcovia sú niekedy zlí, čo zdôvodňuje krikom otca. V ďalšom teste použila projektívnu hru, umožnila mu vytvoriť systém rodiny. Otca postavil do systému tak, že možno usúdiť, že otec bol pre neho dôležitý, ale zároveň tie 2 roky dozadu mu ten vzťah neprinášal pohodu. Preto uvažovala o tom, že treba akceptovať psychický stav dieťaťa a že je potrebné postupné obnovovanie dôvery dieťaťa voči otcovi a to najskôr na nejakom neutrálnom území s treťou osobou. Otec je pre každé dieťa dôležitý. V tom čase tam boli známky narušenia vzťahu a dôvery. Donútenie maloletého na stretávanie sa s otcom v tom čase nebolo v záujme maloletého. Stretávanie bolo možné len za prítomnosti 3. osoby, navrhovala ÚPSVaR Prievidza. Nebolo tiež v záujme maloletého stretnutie v prítomnosti tretej osoby, keby to maloletý odmietal, nemožno na neho tlačiť. Navrhovala nejaké hry, aby sa uvoľnil, aby sa obaja - otec aj maloletý cítili dobre. Dieťa by ako rodič podporila v tom, čo chce robiť, aj toto vytvára dobrý základ preto, aby sa mohol ďalej budovať vzťah. Hľadala by cestu, ktorú maloletý znáša: SMS komunikáciu, ponuka podpory, telefonáty. To sú dobré veci pre vzťah, ktoré nevidí, ale majú svoj význam. Dieťa sa tak môže dostať do vzťahu bezpečia vo vzťahu k tomuto rodičovi. Vzájomné vzťahy otca a maloletého ako aj rodičov medzi sebou sú doráňané a chce to čas a terapiu. Terapia je úspešná len vtedy, keď aj klient chce. Aj keď Q. otca nevidí, je v ňom prítomný. Je v ňom prítomný a je dôležitý. Aj keď sa nevideli, ale otec by ho podporil, bolo by to veľmi dôležité pre maloletého. Zmiernilo by to celkové napätie. V praxi sa potvrdzuje, že deťom rozvádžajúcich sa rodičov je jedno prečo sa rodičia rozvádžajú, potrebujú bezpečie, chodiť do školy, mať čo jesť, piť, kde spať. Potrebujú predvídateľný svet, aby vedeli, čo bude nasledovať. Keď vzťah dvoch dospelých toto dieťaťu nezaručuje, prichádza k traumatizácii dieťaťa, potrebuje to prežiť, to sú veci, ktoré nevidíme, ale v mozgu sa prejavujú. Akákoľvek nepohoda jedného alebo druhého partnera dieťa traumatizujú. Medzi týmito rodičmi je zranenie. Tým, že matka vo všeobecnosti matka dieťa vychováva, dieťa je závislé, musí dieťa nejako naložiť s tým, že sa matka necíti bezpečne. Môže sa stávať, v rámci toho, že sa dieťa snaží prežiť, môže to vstupovať do vzťahu s iným rodičom tak, že dieťa začne odmietať druhého rodiča. Dieťa si tak chce zabezpečiť bezpečné prostredie. Toto sú obidvaja zranení ľudí, ktorým nevyšiel vzťah. Dieťa odmieta druhú stranu rodiča z tých dôvodov, že je to dôležité pre jeho každodenné prežitie mať dobré vzťahy tam, kde žije. To že Q. neudrží očný kontakt je následok zranenia vo vzťahu a stresu, traumy. Zo strany otca by ako kontakt volila SMS, podporu aj materiálnu, čo bude pre neho dobré. Rodičom by doporučila povedať Q., že veci, ktoré majú medzi sebou ako dospelí sa netýkajú jeho, ale ako rodičia sú tu pre to, aby sa vedel dobre pripraviť na život. Matka by mohla povedať maloletému, že nie je vecou maloletého, aký mala ona vzťah s otcom a má. Otec maloletého by ho mal podporiť v tom, čo chce

robiť a mama by to mala pred maloletým prednášať ako dobrú informáciu, že otec sa snaží podporiť, čo má maloletý rád, že chce na niečo prispieť, že sa zaujíma o neho. Mala by mu tlmočiť, že ak sa otec ohradzuje voči tomu, ak je na ľade vulgárny, tak že aj ona tak ako otec nesúhlasí s takýmto správaním maloletého a podporiť k tomu, ak je to potrebné, otca.

29. Svedkyňa M.. Z. Y., ošetrojúci detský lekár maloletého uviedla, že potvrdenie ktoré bolo použité v tomto konaní vydala v októbri 2015, keď prišiel maloletý s matkou, že nechce chodiť domov, do školy, na krúžky, bojí sa. Bol úzkostný. Hovoril, že sa bojí otca. Matka jej to bližšie nevysvetlila. Pýtala sa ho, či ho náhodou otec netýra, povedal, že nie, že ho netýra, len že sa bojí, že ho uvidí, pretože otec v tom období chodil za ním do školy, na tréning, domov, mal pocit, že ho otec prenasleduje. Dávali mu sedatívnu liečbu, doporučili psychológa a pedopsychiatra. Dohodli sa, keďže ten stav bol zlý, aby sa na prechodnú dobu s otcom nestretával, myslí tým, aby nebol vystavený psychickému stresu, pretože otec chodil na tréningy a čakával ho. Dôsledkom týchto stresov bývajú iné zdravotné problémy, ktoré už riešim ja, preto videla dôvod na zastavenie tejto traumatizácie. Naposledy maloletého videla pred rokom na preventívnej prehliadke. Bol v poriadku, nesťažoval sa na nič, na žiadne psychické problémy.

30. Svedkyňa psychologička: M.. M. L. vypovedala, že s rodinou pracovala od roku 2013 do roku 2017. S rodinou bola v roku 2017, nevie sa vyjadriť k aktuálnemu stavu. V roku 2017 vypracovala prácu, Q. nechcel s nimi spolupracovať. V tom čase sa bavili o rodinnej terapii, že by bolo vhodné pre celú rodinu začať s individuálnou terapiou u všetkých troch a potom postupne pokiaľ by sa vzťahy upravili pokračovať v terapii.

31. Svedok B. C., uviedol, že je starý otec maloletého zo strany matky. Otec je človek, ktorý musí mať vždy pravdu. Nech robil Q. čo robil, keď to nespravil tak, ako si otec predstavoval, bolo to zlé. Keď mali striedavú starostlivosť, doviedol maloletého, mal 7 alebo 8 rokov a že sa nevie bicyklovať. Keď mal oslavu 10 rokov, tak boli veľké oslavy v Trenčíne aj v Lesoparku. Ako darček od otca a babky dostal štvorkolku. Za dva týždne nebola, za to že chodil Q. k mame. V tom čase chcel otec, aby bol iba s ním, aby k matke nechodil. V čase rozpadu vzťahu otec všade rozprával, že matka maloletého príde po kľučičky prosiť o obnovenie vzťahu. Toto všetko je odplata za to, že sa nevrátila a postarala sa o Q. a postavila sa na vlastné nohy. Maloletý dostal od otca bitku, nebolo to len kvôli konfliktom medzi rodičmi, že by sa maloletý zaťal. Vzťah matky k otcovi posledné 4 roky nie je, ona ho nepotrebuje. Keby čokoľvek povedala, on to nespraví. Myslí si, že maloletý nepotrebuje otca. Otec si myslel, že keď on sa nebude venovať maloletému, že nebude hrať hokej, on ten hokej hrá. Nie je ochotný na neho vplyvať, aby chodil na terapiu, aj keby odborníci povedali, že je to treba.

32. Otec maloletého trval na prehratí nahrávok z roku 2015, konkrétne 11/2015. Chcel tým dokladovať, že na maloletého vplývali aj iné osoby. Na nahrávke je matka a na druhom je Q., ktorý telefonuje z telefónu p. C.. Na jednej nahrávke rozprávala manželka a na druhej Q. a p. C.. Právny zástupca matky namietal vykonanie tohto dôkazu, z dôvodu, že osoby, ktoré boli nahrávané o tom nevedeli, matka nesúhlasila s prehratím týchto záznamov, pretože sú na nich zachytené prejavy osobnej povahy jej a maloletého, nesúhlasí, aby boli použité ako dôkaz. Súd preto tento dôkaz nevykonal.

33. Znalec O.. Q. K., ktorý vo veci podal znalecký posudok na pojednávaní uviedol že po vypracovaní doplnku znaleckého posudku bol za to, aby sa realizovalo poradenstvo, také ako sa začalo realizovať na ÚPSVAR. Videl tam perspektívu aj z hľadiska hodnotenia tretej osoby. To že rodičia to videli inak, nepovažoval za podstatné, samotná pracovníčka, ktorá realizovala tieto sedenia to hodnotila pozitívne. Zdalo sa mu to ako prístupná možnosť, menej modifikujúca prirodzené fungovanie otca, matky a syna. Bolo to aj menej invazívne. Pokiaľ Okresný súd Prievidza určil v rozsudku pravidlá nariadeného poradenstva, s nimi sa znalec stotožňuje ako to uviedol súd vo výroku. Stotožňuje sa aj s časom, ktorý tam je uvedený. Poradenstvo by malo byť vyhodnocované s kratšou časovou frekvenciou po mesiaci, po dvoch mesiacoch. Nedá sa presne stanoviť ako dlho bude toto poradenstvo potrebné. Mala by sa s ním dosiahnuť obnova vzťahu otca so synom. Ďalší cieľ by mal byť nejaká minimálna kooperácia rodičov v záujme maloletého. Malo by dôjsť k prieniku v otázkach, ktoré sa týkajú fungovania a vývinu maloletého. Poukázal na to, že sa tu stretli po roku od rozhodnutia a za ten rok sa neurobilo nič, čo môže byť kruciálne. V prvom rade musia byť realizované sedenia maloletého s terapeutom, až po vytvorení vzťahovej dôvery, môže tento terapeut ponúknuť aj cieľ maloletému v rámci sedení na obnovu vzťahu medzi otcom a synom. Záleží na terapeutovi, ako bude pristupovať k maloletému, môže najskôr naprávať jeho vzťah k nemu, v druhej fáze by mal robiť aj spoločné sedenia až po vstupnom sedení s otcom. Následne by

malo byť realizované sedenie otec a dieťa. Predpokladom toho je dobrá vzťahová väzba s terapeutom. Podstatné je, či sa podarí spochybníť u maloletého jeho postoj, či bude schopný prijať aj iné videnie reality ako už má zažitú. V poslednej fáze by malo byť sedenie otec, syn a matka. Viac neexistuje, čo by mohol systém ponúknuť. Dnes sa nedá napláňovať, kedy bude vhodné pribrať otca do sedení s maloletým, záleží to od vývoja terapie. Terapeut by mal dať plán sedení. Ako znalec pochopil, že matka nemá záujem o sedenia a nie maloletý. Možno preto uviedol, že najskôr musia terapiu absolvovať rodičia a nie maloletý. Otázka je, či je skutočný záujem otca a matky absolvovať terapiu. Podľa jeho názoru nemôže rodič, ktorý sa o dieťa stará rezignovať na jeho argument, že dieťa sa nechce s otcom stretávať, lebo sa dostávame do situácie, že dieťa odmietne chodiť do školy. Akékoľvek opatrenie bude prijaté, musia s ním súhlasiť obaja rodičia. Ak dieťa nadobudne od niektorého z rodičov postoj, že nebude musieť chodiť na terapiu, môže to mať ničujúci efekt na jeho vôľu podrobiť sa jej. Je pravda, že tam boli incidenty, ktoré maloletý popísal, ktoré neprispeli k ochote maloletého stretávať sa s otcom.

34. Znalec konštatoval, že v tomto prípade bol veľmi zlý koniec manželstva, veľmi zlý stav po rozvode, boli tam trestné konania, boli tam problémy stará matka, chlapec. Maloletý sa postavil do pozície ochranára matky pred otcom. Aj keď matka verbalizovala, že nebráni v styku, jej postoj bol taký, že tomu nebola naklonená. Otec neprijímal to, čo mu syn hovoril, otec bol presvedčený, že to tak nie je. Pokiaľ rodičia nebudú terapiu chcieť, maloletý to sám nezvládne. Maloletý o niekoľko rokov prečíta materiály v spise. Urobí si sám úsudok. Považuje za menej zaťažujúci systém výchovného opatrenia - poradenstva, ako vyňatie maloletého z rodiny. Chlapcov stav bol zlý, on mal vegetatívne ťažkosti, psychosomatické. Preto tvrdenia matky že ochorel, nemožno považovať za obštrukciu.

35. Matka na tomto pojednávaní žiadala, aby sa styk dieťaťa s otcom neupravil. Otec na tiež pojednávaní súhlasil s tým, aby styk nebol upravený.

36. Na ďalšom pojednávaní 19.11.2019 matka vypovedala, že po príchode do školy v Plzni zistili, že sú tam technické predmety - technické kreslenie, chémia, fyzika, matematika, aj učiteľka im povedala, že pre neho ako hokejistu je to veľmi ťažká škola, že aj keby mal individuálne štúdium, je to náročné na zvládnutie. Matka chodila do Plzne 5 mesiacov, očakávala podporu od klubu, aj že to Q. zvládne. Q. jej povedal, že tam nechce zostať, toto predostrela manažérovi, ktorý skonštatoval, že to nie je prvý ani posledný prípad. Klub skúšal hľadať inú školu, len v septembri boli všetky školy obsadené. Na súkromnej škole manažmentu by bolo voľné miesto o mesiac, ale Q. s takým riešením nesúhlasil. Tak sa vrátil do Nitry, kde bol aj predtým prijatý a tam je spokojný. Ide mu škola. Matka ho nechce nasilu nikde tlačiť, rešpektuje jeho názor. Q. býva na internáte, keď hrávajú vonku, chodí domov raz za dva týždne cez víkend. Preto keď je doma a má zápasy, tak ho vozí autom, prípadne aj jej otec. V škole v Plzni sa cítil neprijatý, pokiaľ tam ešte matka chodila, tak to zvládal. Potom keď mal prísť september a vízia, že 4 mesiace nebude môcť prísť domov, tak si to rozmyslel. K psychológovi nechodí. Momentálne hráva aj za reprezentáciu, teraz bol týždeň v Rusku - Minsku. V Nitre má kamarátov, cíti sa tam dobre, má vynikajúcu vychovávateľku. Navštevuje Strednú odbornú školu manažmentu. Matka synovi dohovárala, aby vydržal v Nitre, plakal, že ju nechcel sklamať, povedal, že sa tam necítil dobre, že jej to skôr nepovedal preto, že ju nechcel sklamať. Ubezpečovali ju, že je to ako športové gymnázium. Bližšie to neskúmala, bol to aj pre ňu šok, že je to taká náročná škola.

37. Otec na pojednávaní konanom 19.11.2019 uviedol, že bol v Plzni počas augusta asi 4x, rozprával sa s asistentom trénera, ktorý mu povedal, že Alex mal na výber z piatich škôl. Poradili mu technické lýceum, lebo je to jedna z najlepších škôl. Bol si pozrieť internát aj školu, všetko sa mu pozdávalo, absolvoval tam celú prípravu, bol s nimi aj na sústreďení. Všetko mal zabezpečené, je to tam na vyššej úrovni ako u nich. Bol to šok aj pre trénera, lebo bol vybavený aj jeho prestup. Tréner sa sťažoval, že maloletý nepovedal, že by mal nejaké pochybnosti. Podľa trénera tam mal kamarátov, aj chodil na víkend k nejakej rodine v Plzni. Tréner mu to tlmočil ako veľké sklamanie zo strany klubu. Tréner trval na tom, že mal maloletý na výber z piatich škôl. Tréner potvrdil, že maloletý často volal s frajerkou na Slovensko, že to bolo každý deň. Tréner to nazval ako „podpásovka“. Q. bol na turnaji koncom augusta s našou reprezentáciou v Salzburgu, kde ho podľa nejakí kamaráti zlákali, aby išiel do Nitry. O prestupe sa nič od matky nedozvedel. Prestup sa udial bez neho, jeho súhlas nikto nepýtal. Pán R. potvrdil, že materiálne zabezpečenie tu bude mať horšie ako v Plzni, poukázal na to, že sa zvítal s kamarátmi. Otec je toho názoru, že by nemal stavať svoj život na kamarátstve, ktoré sa môže o pár rokov zmeniť. Tvrdí, že mal kamarátov aj v Plzni. V českej súťaži sa ťažšie presadzoval, bol nútený hrať lepšie ako v našich kluboch. Podľa jeho názoru sa zatiaľ v reprezentácii nepresadil. V Čechách mal takéto kvalitné zápasy

2x do týždňa. Pozná prípad chlapca, ktorý je rád, že sa mu podarilo dostať do českého klubu v Liberci, všetci sú radi, keď sa im to podarí. Alex mal možnosť ako jediný cudzinec tam nastúpiť. Od roku 2015 sa nijako neposunuli v rámci riešenia psychickej pohody maloletého. Odkedy bol zrušený zákaz styku, má zablokovaný telefón. Otec nie je na sociálnych sieťach.

Matka k tomu uviedla že chce, aby školu v Nitre v klude dokončil. Nevedela o žiadnych piatich školách, že by mal na výber. Ponúkli jej aj presťahovanie do Plzne. Myslí si, že keby sa tam presťahovala, tak by tam zostal. Zo strany otca maloletý čelí len kritike, že dupe do ľadu, že je drzý, arogantný, možno keby ho finančne podporil, ocenil by to. Bola by rada, keby to bolo na poriadku. Nemá mu dávať aké pozitívne informácie o otcovi, maloletý ani nemá záujem.

38. Kolízny opatrovník na ďalšom pojednávaní uviedol že poradenstvo je možné absolvovať aj na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Nitre. Na pojednávaní 4.12.2019 otec súhlasil s poskytovaním poradenstva v Prievidzi. Nesúhlasil s poskytovaním poradenstva na ÚPSVaR Nitra na referáte poradensko-psychologických služieb.

39. Súd na základe doplneného dokazovania zistil, že vzťahy medzi rodičmi sú stále narušené, naďalej nedokážu kooperovať v záujme maloletého, preto je potrebné aby absolvovali psychologické poradenstvo zamerané na prekonanie vzájomnej nenávisťi v záujme optimalizácie psychickeho zdravia maloletého. Je preukázané, z výpovede Mgr. L. i zo znaleckého posudku, že vzájomná animozita rodičov vplýva na jeho prežívanie a ovplyvňuje jeho rozhodnutie nestýkať sa s otcom. Súd pri špecifikovaní zamerania poradenstva vychádzal z doporučenia znalca, ktorý súhlasil aj s dĺžkou poradenstva v trvaní jeden rok. Toto trvanie je odôvodnené aj hĺbkou vzájomného konfliktu rodičov, ktorý sa naďalej prejavuje aj pri ich prednesoch na pojednávaní, teda rodičia sa naďalej správajú bezohľadne k potrebám maloletého, naďalej uprednostňujú zotrvanie na svojich nevraživých pozíciách po vzájomnom rozchode, hoci boli počas celého konania konfrontovaní so závermi, že takýto postoj ubližuje maloletému, ktorý sa s tým vyrovnáva tak, že odmieta kontakt s otcom, aby nebol vystavovaný ich vzájomnej nevraživosti. Rodičia nežiadali upraviť styk otca s maloletým, preto súd rozhodol tak, že Rozsudok Okresného súdu Prievidza 13P/37/2013 zo dňa 25.9.2013, právoplatný 1.10.2013 sa v časti úpravy styku zmenil tak, že súd styk otca s maloletým neupravuje. Súd uložil výchovné opatrenie maloletému a rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, na referáte poradensko-psychologických služieb po dobu jedného roka s tým, že úrad určí termín a postup poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na budovanie vzájomného rešpektu, na odstránenie vzájomných negatívnych emócií, na naučenie sa vzájomnej kooperácii s cieľom obnovy vzťahu maloletého k otcovi a odstránenia problémov pri realizácii styku otca s maloletým.

40. Súd zároveň rozhodol, v súlade s § 52 C.m.p. že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa ustanovení o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých Civilného mimosporového poriadku.